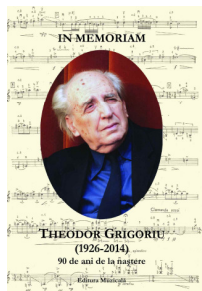

IN MEMORIAM THEODOR GRIGORIU (1926-2014)

(Daniela Caraman Fotea – 13 mai 2017)

EDITURA MUZICALĂ își afirmă autoritar, mereu și mereu, benefic, demersul brazdelor adânci în cultura națională. Este și cazul volumului In memoriam THEODOR GRIGORIU, 90 de ani de la naștere, apărut prin strădania MIHAELEI MARINESCU GRIGORIU, iubita soție, condeier stimat de confrăți, respectat de colaboratori și, de asemenea prin fundația Theodor Grigoriu.

S-au abordat cu osârdie și dragoste cuvinte arzătoare prin respect și prețuire ale unor condeie „grele” din muzicologia noastră, din lumea industriei cinematografice, din componistică – cei care l-au conșcut pe MAESTRU.

„Liric elegiac, tălmăcitor sensibil al dorului românesc, Teddy a rămas pentru ascultătorii muzicii sale un maestru al rigorii, echilibrului și culorilor pastelate, timbrul inconfundabil al partiturilor sale scâldându-se parcă în rafinate sonorități de caval, flaute și surdine de coarde... scrie **Viorel Cosma**.

Înzestrat cu talentul virtuozității instrumentale, sensibil față de frumusețile naturii, trăind nemijlocit dramatismul existenței ca om și ca artist, el și-a dedicat toată ființa misterelor vieții și posibilelor decriptări ale acestora cu resursele inefabile ale artei sonore – **Vasile E. Tomescu**.

Una meraviglia del arte, cartea ne înfățișează creațiile prietenului meu Theodor Grigoriu, concepute cu o dăruire apostolică, strălucind prin timpii seculari: **Doru Popovici**.

Pentru mine, ca regizor de filme, Theodor Grigoriu a fost nu numai un colaborator, a fost un co-autor prin muzica de înaltă măiestrie compusă special pentru opere cinematografice – **Mircea Drăgan**.

Opusurile sale sunt de o armonioasă conjuncție, definindu-l drept un poet al sunetelor și un sound-master al poeziei – **Dan Dediu**.”

Citatele pot continua pe aceeași gamă majoră a superlativelor.

Lista completă a creației, în toate domeniile abordate, a activității în UCMR (și nu numai), colecția de fotografii din finalul cărții dar și cele care împodobesc cuprinsul (autor Nicolae Manolache), completează delectant declarațiile elitiste (și cât de reale...).

Avem prin aceste demersuri o imagine fidelă a lui Theodor Grigoriu, venind să adauge laurii meritați creațiilor sale, caracterului său unic. Îmi amintesc lumina caldă a zâmbetului său când, adresându-se celor care îi interpretau lied-urile, le spunea, cu sinceritate și bucurie: „ați cântat exact așa cum îmi imaginam în mintea și sufletul meu că va prinde viață ceea ce am scris pe portativ...”

Ne emoționa pe toți și prin cuvânt...

Argument: o întrebare cu valoare axiomatică (doar una din ele), păstrată alături de una dintre fotografiile semnificative din cuprins: **lucrând, m-am gândit adesea, dacă în secolele viitoare, valorile noastre artistice ar putea ocroti acest spațiu românesc...** O consider retorică; cred cu toată ființa mea în ea; se întâmplă și datorită lui THEODOR GRIGORIU.

„Să ne bucurăm că a existat, să-l continuăm și vom fi fericiți. Putem sorbi împreună energia purificatoare subsumată numelui său, lăsând-o ca lumină, ca moștenire celor ce vor veni” – **Uliu Vlad.**